

Brukas ganska ofta absolut, t. ex.: *D. mycket, litet. D. smält*, långt emellan och blott helt litet hvar gång (äfv. Smutta). *D. i botten*, hela innehållet af ett kärl. *D. i kapp med någon*, täfva med någon i att dricka. *Glömma både att äta och d. Gifva boskapen d.*, vattna den. — *D. af*, dricka af innehållet i ett kärl, t. ex.: *Någon har druckit af vinet i kannan*; man säger äfven i samma mening: *Någon har druckit af kannan*. — *D. äs* (mindre brukl.), dricka upp en del af innehållet i ett kärl (har mer afseende på myckenheten än *D. af*), t. ex.: *Han har druckit af ett helt stop ur kitteln*. För *D. äs* kan äfv. nyttjas *Afdricka*. — *D. öm*: a) Äter dricka. — b) Säges om drickningen vid ett dryckeslag. *Man drack om tappert hos honom. — Hafva något att d. på*, penningar att kosta på sig dricka ell. dricksvaror. *Här har du litet att d. på* (drickspenningar). — *D. på'*, dricka flitigare; äfv. fortare; äfv. fortara att dricka. — *D. till*, se *D. ens skål* (här ofvan). — *D. ur*, dricka af något, som förvaras i ett kärl, t. ex.: *D. ur en mugg, ett stop, ett glas. Thor drack ur hafvet hos Utgarda Loke. — D. ür*, tömma ett kärl, hvarur man dricker. *Drick ur gaset, broder, och tillåt mig att äter fylla i.* För *D. ür* säges äfv. *Urdricka*. — *D. upp*: a) Dricka af något, tills det blir slut, t. ex.: *Den skälmen har druckit upp alltihop och ej låtit mig få något med.* — b) Genom starka dryckers förtärande göra anda på. *D. upp sina penningar. Han har druckit upp hela sin förmögenhet.* — *D. út*, dricka alltsammans, som förvaras i ett kärl, t. ex.: *Han har druckit ut alltsammans, som var i buteljen* (deremot: *druckit ür buteljen*). Äfv. *Urdricka*. — *Syn.* (för *Dricka*) *Pumpa i sig, Tratta i sig, Klunka, Smutta, Pimpla.* — 2) (absolut) Vara van att omåttligt förtära starka drycker. *Han både d-er och spelar. Det är en ordentlig karl och ej böjd för att d.* — Om Brännvin säges: *Supa.* — 3) (fig.) *Insupa, insuga. Hvilket herrligt regn! head den torra jorden nu d-ker!* Brukas i denna mening mera sällan, utom i förbindelse med partikeln *in*, t. ex.: *Jorden har redan druckit in all regnet.* — *Syn.* Se *Insupa*.

DRICKA, n. sing. (egentl. Infinitiven *Dricka*) 1) (i allmänhet) Hvarje dryck, beredd af malt (säledes både öl och svagdricka). Brukas i denna bem. mindre ofta. *Der finnes intet annat d. än öl.* — 2) (uti inskränktere mening, och vanligare) Se *Svagdricka. Gif karlarna litet d. D-t har blifvit surt.* — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Svagdricka, Sockerdricka, Ingefärsdricka, Iskällardricka, m. fl.

DRICKANDE, n. 4. 1) Den lifsförrättning, då människor eller djur dricka. Ingår i åtskilliga sammansättningar, såsom: Vatten-, Öl-, Vin-, Punschdrickande, m. m. — 2) Öfverdrifvet förtärande af starka drycker (med undantag af brännvin, rom, arack och likör). *D. förstör mängden. Du skall tro, der blef ett förfärligt d.* — 3) (fig., mindre ofta) Insupande, insugande.

DRICKARE, m. 3. 1) En, som håller på att dricka. Brukas i denna bem. mindre ofta; mera i sammansättningar, såsom: Vatten-, Vin-, Öl-, Kaffedrickare, m. fl. — 2) En, som är van att dricka mycket öl eller svagdricka. Kan äfv. sägas i fråga om vatten. *Han är en stark d., alltjemt törstig. Han är ingen d.: han smakar hvarken vatten eller dricka på hela dagen.* — 3) En, som är begifven på att dricka (bem. 2). *Han är både d. och spelare.* — Bildar samman-

sättningarna: Vin-, Punsch-, Öldrickare, m. fl. — *Syn.* Drinkare.

DRICKBAR, a. 2. Som kan drickas; smaklig att dricka. — *Drickbarhet*, f. 3.

DRICKESBRODER, se *Dryckesbroder*.

DRICKESKALAS, se *Dryckeskalas*.

DRICKESKÄRL, se *Dryckeskärl*.

DRICKESLAG, se *Dryckeslag*.

DRICKESVARA, se *Dricksvara*.

DRICKNING, f. 2. Se *Drickande*, 1 o. 3.

DRICKOFFER, n. 3. Det slags offer, då drickbara ämnen (rent vatten, vin, honung, olja, mjölk) ställas på altaret eller utgjutas deromkring. *Kalmuckerne hembära sina gudar d. af brännvin.* [Drickes —, Dricks —, Dryck —.]

DRICKSFAT, n. 3. 1) Fat (laggkärl), ämnadt till förvaring af dricka (bem. 1). — 2) Sådant fat, med dricka på. I obestämd form säges vanligare: *Fat dricka*.

DRICKSGLAS, n. 3. Sådant slags glas, som vid måltider begagnas att dricka öl eller svagdricka ur. Brukas till skilnad ifrån Vin-, Brännvins-, Punsch-, Champagneglas, m. fl. — *Syn.* Ölglas.

DRICKSHO, m. 2. Ho för boskap att dricka ur. — *Syn.* Vattenho.

DRICKSJUKA, f. 1. Onaturligt, sjukligt, beständigt återkommande begär efter drycker.

DRICKSKALAS, se *Dryckeskalas*.

DRICKSKÄLLSKÅL, f. 2. Källskål (se d. o.), tillagad af dricka (öl eller svagdricka).

DRICKSKANNA, **DRICKSKRUKA**, f. 1. Kanna, kruka, hvari dricka förvaras, eller ämnadt till detta ändamål. [Drickes —.]

DRICKSKITTEL, m. 2. pl. — *kitllar*. Kittel, hvari dricka förvaras för husfolkets, arbetares m. fl. behof. [Drickes —, Drickskettil.]

DRICKSKÄLLARE, m. 3. Källare, hvari hufvudsakligen dricka förvaras, eller ämnadt till detta ändamål.

DRICKSKÄRL, se *Dryckeskärl*.

DRICKSLE, n. 4. sing. (pop.) Drickbart ämne. Säges icke om brännvin, rom, arack, likörer, men väl om mjölkbland, bärsaft, o. s. v.

DRICKSPENNINGAR, m. 2. pl. Liten gåfva i penningar, som för någon bevisad tjänst tilldelas en person (egentligen för att dricka på). Brukas både i fråga om män och kvinnor, ehuru det för de sednare vore lämpligare att säga: *Nåpenningar. Här har ni litet d. för besväret. Hon fick 1 R:dr i d. för borstningen.*

DRICKSSKÅL, f. 2. Skål att dricka ur. [Drickes —.]

DRICKSTUNNA, f. 1. 1) Tunna, hvari dricka förvaras eller ämnadt till detta ändamål. — 2) Tunna, full med dricka. *Hela d-n gick åt.* I obestämd form brukas hellre: *Tunna dricka*.

DRICKSVARA, f. 1. Flytande ämne, tillredt, för att begagnas som dryck. *Källarmästare försälja alla slags d-ror.* [Drickes —, Dryckes —.]

DRICKSVATTEN, n. 3. Vatten, tjenligt att dricka, såsom källvatten och vissa brunsvatten. — Säges till skilnad ifrån Sjö-, Regn- och Hafsvatten.

DRIF, n. 3. Se *Dref*, 1.

DRIFANKÄRE, n. 4. (sjöf.) Ett till en stång underslaget större reservsegel med vidfästade tyngder och en hanfot (se d. o.), i hvars bukt är en 50 famnars kabel; föres utombords, för att minska driften, då fartyget är i lägervall, och för att lindra dess rörelser vid svår sjö.